

Nr 171.

Ankom till riksdagens kansli den 23 maj 1930 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bidrag och lån för ändrad organisation vid skyddshemmet åkerbrukskolonien Hall.

(3:e avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 14 februari 1930 dagtecknad proposition, nr 109, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

ej mindre att från det ordinarie förslagsanslaget till skyddsuppfostran må till föreningen till minne av Konung Oscar I och Drottning Josephina utgå *dels* hyra för de för elever avsedda byggnaderna vid skyddshemmet åkerbrukskolonien Hall, *dels* bidrag till avlöningar åt vissa befattningshavare vid skyddshemmet, *dels ock* ersättning för icke belagda platser därstädes, allt i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen förordade ändrade grunder,

än även att återstoden, 75,000 kronor, utav det lån å 200,000 kronor, som 1925 års riksdag beviljat nämnda förening för uppförande av vissa elevbyggnader vid skyddshemmet, må, i den mån så erfordras, användas i huvudsaklig enlighet med vad i statsrådsprotokollet tillstyrkts,

samt att i samband därmed förut fastställda villkor såväl för nyssnämnda lån som ock för de lån, som av 1926 och 1929 års riksdagar beviljats föreningen, må ändras väsentligen i enlighet med vad i statsrådsprotokollet förordats.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

De huvudsakliga bestämmelserna om skyddshem och vanartade barns omhändertagande å skyddshem äro givna i lagen den 6 juni 1924 (nr 361) om samhällets barnavård, vilken lag trädde i kraft den 1 januari 1926.

Enligt 43 § 1 mom. i nämnda lag skall för varje landstingsområde samt för varje stad, som ej deltagar i landsting, finnas skyddshem med erforderligt antal platser. Två eller flera landsting eller städer av nyss angivet slag eller landsting och dylik stad må förena sig om gemensamt skyddshem.

Gällande bestämmelser om skyddshemsverksamheten.

I nämnda lagrum omförmälda, s. k. vanliga skyddshem äro avsedda för sådana vanartade, som å ena sidan ej lämpligen kunna anförtros åt enskilda hem eller barnhem men å andra sidan ej behöva vård å särskilda skyddshem.

Enligt 43 § 2 och 3 mom. i lagen skola nämligen vissa grupper av vanartade, vilka icke lämpa sig för vård i vanliga skyddshem, där så kan ske uppfostras avskilda från andra vanartade i särskilda, av staten eller annan upprättade skyddshem eller avdelningar av skyddshem (centralanstalter). I 2 mom. avses sådana vanartade barn, vilka på grund av sin ålder eller vanartens beskaffenhet böra uppfostras avskilda från andra; 3 mom. har avseende å sådana vanartade barn, som äro behäftade med kropps- eller sinnessjukdom, vanförhet eller annan kroppslig eller andlig brist eller svaghet. Bedömandet huruvida ifrågavarande vanartade böra intagas i särskilt skyddshem tillkommer i första hand vederbörande barnavårdsnämnd.

Beslut om utskrivning av skyddshemselev meddelas av skyddshemmets styrelse. Slutlig utskrivning skall enligt 46 § i regel äga rum senast vid fyllda 18 år men kan i vissa fall uppskjutas intill fyllda 21 år.

Enligt bestämmelserna i kungörelse den 8 maj 1925 (nr 131) om statsbidrag till vissa kostnader enligt lagen om samhällets barnavård m. m. äger styrelse för skyddshem — såväl när det gäller vanligt skyddshem som centralanstalt — att för skyddshemselev uppbära *årligt statsbidrag*, om eleven uppfostras inom skyddshemmet med 200 kronor och om han uppfostras utom detsamma med 50 kronor eller det lägre belopp, vartill i någotdera fallet kostnaden uppgått (§ 2). Vidare äger styrelse för skyddshem att av vederbörande barnavårdsnämnd uppbära *årlig skyddshemsavgift* för skyddshemselev, uppfostrad inom hemmet, med 1,000 kronor och för skyddshemselev, uppfostrad utom hemmet, med 300 kronor eller det lägre belopp, vartill i någotdera fallet kostnaden uppgått efter avdrag av statsbidraget (§ 7).

I proposition nr 150 vid 1924 års riksdag med förslag till lag om samhällets barnavård framlades en plan till lösning av anstaltsfrågan för sådana elever, som borde uppfostras avskilda från andra. I propositionen uttalades, att den uppfostringsverksamhet, varom här vore fråga, borde anförtros åt därför lämpade enskilda föreningar eller stiftelser i dem redan tillhöriga eller av dem för ändamålet anordnade anstalter. I samband härmed meddelades bland annat, att underhandlingar upptagits med föreningen till minne av Konung Oscar I och Drottning Josephina i syfte att utverka föreningens medgivande till att å åkerbrukskolonien Hall anordna en centralanstalt för gossar. Nyssnämnda plan, som vann riksdagens godkännande, har sedermera fullföljts genom slutande av överenskommelser mellan staten samt dylika föreningar och stiftelser i nämnda syfte.

Förslaget till överenskommelse i sådant hänseende med ifrågavarande förening avsåg omhändertagande av manliga vanartade till ett antal av omkring 235, eventuellt 260. Sedan förslaget i huvudsak vunnit godkännande

av 1925 års riksdag, blev den definitiva överenskommelsen sluten den 12 juni 1925.

I samband med denna uppgörelse ävensom senare har av staten lämnats understöd till åkerbrukskolonien Hall på flera olika sätt.

I statsrådsprotokollet har en redogörelse lämnats för de understöd — av föreningen uppburna lån och för närvarande utgående särskilda statsbidrag — som äro av betydelse för belysande av föreningens nuvarande mellanhavanden med staten i ekonomiskt avseende. Beträffande arten och storleken av övriga understöd har redogörelse lämnats i den till 1929 års riksdag avlätna propositionen nr 140, till vilken må hänvisas.

Bestämmelserna om nyssnämnda lån och statsbidrag äro givna *dels* i förberörda överenskommelse den 12 juni 1925, *dels* i Kungl. Maj:ts brev den 29 juni 1926, *dels ock* i Kungl. Maj:ts brev den 24 maj 1929.

Nyssnämnda *överenskommelse den 12 juni 1925* är av följande lydelse.

1. Föreningen åtager sig att från ingången av år 1926 å sitt skyddshem åkerbrukskolonien Hall för skyddsuppfostran mottaga

a) till det antal, som koloniens nuvarande byggnader medgiva, *dels* vanartade gossar under 15 år, vilka på grund av vanartens beskaffenhet anses böra intagas i skyddshem eller skyddshemsavdelning, som avses i 43 § 2 mom. i lagen om samhällets barnavård, *dels ock* sådana vanartade, som på grund av kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet anses böra intagas i skyddshem eller skyddshemsavdelning, varom förmäles i 43 § 3 mom. i samma lag, samt

b) intill 50 vanartade över 15 år, vilka anses böra intagas i skyddshem eller skyddshemsavdelning, som avses i 43 § 2 mom. nämnda lag.

2. a) För elever av sistnämnda kategori uppför föreningen i enlighet med av Kungl. Maj:t godkänd plan nödiga byggnader å ett till jordbrukskolonien hörande jordområde vid Långängen, som avfattats å två av distriktslantmätaren O. A. Lindén år 1925 upprättade kartor och innehåller 3 hektar 54 ar 10 kvadratmeter.

b) För uppförande av nämnda byggnader beviljar Kungl. Maj:t föreningen ett lån av statsmedel å 200,000 kronor att uppbaras och åtnjutas under följande villkor, nämligen:

att av lånebeloppet den 31 juli 1925 utbetalas 125,000 kronor för uppförande av nybyggnader för 25 elever samt återstående beloppet 75,000 kronor, då antalet elever av ifrågavarande kategori stigit över 25 och Kungl. Maj:t på anmälan av föreningen förklarar hinder ej möta för uppförande av nybyggnader för ytterligare 25 elever,

att till säkerhet för lånet lämnas i föreningens fastigheter 1 mantal Hall nr 1, 1 mantal Hall nr 2, 1 mantal Hall nr 3, 1 mantal Håga nr 1 och 1 mantal Hågelby nr 1 i Östertälje socken meddelade inteckningar å tillhoppa 200,000 kronor, liggande närmast efter 200,000 kronor,

att föreningen vid lyftande av ovannämnda belopp av 125,000 kronor och 75,000 kronor avlämnar av föreningen utfärdade förbindelser å dessa belopp jämte sådana inteckningar, som förut angivits, till motsvarande belopp,

att ränta å lyftat lånebelopp efter en räntefot av fem procent skall erläggas första gången den 31 december 1925 och sedan halvårsvis varje år den 30 juni och den 31 december, till dess lånet blivit till fulla guldet,

samt att lånet skall återgäldas i sammanhang därmed att förevarande avtal upphör att gälla utan att nytt avtal träffas mellan staten och föreningen

Tidigare
beviljade
statsunder-
stöd m. m.

rörande användningen av de i a) avsedda byggnaderna; dock att, om förevarande avtal upphör till följd av uppsägning från statens sida utan att nytt avtal rörande nämnda byggnaders användande träffas mellan staten och föreningen, dessa byggnader jämte det i a) omnämnda jordområdet skola övertagas av staten mot återställande av de för lånet utfärdade förbindelser jämte till säkerhet därför lämnade inteckningar, därvid den fastighet, som sålunda skall överlämnas till staten, icke må vara besvärad av någon in-teckning.

3. För de i mom. 2 avsedda nybyggnaderna erlägger staten årlig hyra, som, då nybyggnader för 25 elever tagits i bruk, uppgår till 8,750 kronor, och, sedan nybyggnader för ytterligare 25 elever tagits i bruk, till 14,000 kronor. Hyran erlägges halvårsvis i förskott, första gången den 31 december 1925.

4. Föreningen äger för varje i skyddshemmet intagen eller därifrån villkorligt utskrivnen elev uppbära den skyddshemsavgift och det statsbidrag, vartill skyddshem i allmänhet äro berättigade.

5. Sedan av de i mom. 2 avsedda nybyggnader sådana för 25 elever tagits i bruk, är föreningen berättigad till ersättning av statsmedel med 700 kronor för år räknat för varje ej belagd plats. Sedan nybyggnader för ytterligare 25 elever tagits i bruk, erhåller föreningen ersättning av statsmedel med 500 kronor för år räknat för en var av ifrågavarande 50 platser, som icke är belagd. Ersättning enligt detta moment utgår endast för de tider av året, då plats icke är belagd.

6. Denna överenskommelse gäller till den 1 januari 1936, då densamma upphör, i händelse uppsägning från någondera sidan skett minst ett år före nämnda dag. Sker ej sådan uppsägning, förblir överenskommelsen gällande i ytterligare 10 år och så vidare på enahanda villkor.

Av denna överenskommelse framgår, att i gengäld för de förpliktelser till omhändertagande av vissa kategorier vanartade, som föreningen gentemot staten åtagit sig, staten tillförsäkrat föreningen särskilda förmåner, nämligen ett lån å 200,000 kronor till uppförande av anstaltsbyggnader för intill 50 vanartade elever över 15 år, årlig hyra uppgående till 8,750 kronor eller 14,000 kronor efter det nybyggnader för 25, respektive 50 dylika elever tagits i bruk, samt ersättning för obelagda platser inom dessa byggnader enligt närmare angivna grunder. Lånet skulle få åtnjutas i två poster, den ena å 125,000 kronor omedelbart och återstående 75,000 kronor, då elevantalet stigit över 25 och i anledning därav nybyggnader för ytterligare 25 elever planerades. Nyssnämnda s. k. hyresbelopp äro beräknade efter 7 % å 125,000, respektive 200,000 kronor. Av lånet har hittills endast den första posten å 125,000 kronor uppburits, och hyran utgår följaktligen med 8,750 kronor.

I skrivelse den 31 augusti 1925 gjorde föreningen framställning om bistånd från statens sida, eventuellt genom att staten övertog egendomen och verksamheten vid Hall.

I anledning av berörda framställning tillkallade dåvarande chefen för socialdepartementet, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, tre sakkunniga med upp-gift att biträda med verkställande av en undersökning angående föreningens ekonomiska ställning och lantegendomen Halls tillstånd, skötsel och värde.

De sakkunniga avgåvo den 9 december 1925 yttrande jämte förslag i ämnet.

I sitt yttrande föreslogo de sakkunniga på skäl, för vilka närmare redogjorts i proposition till 1926 års riksdag (nr 124), till vilken må hänvisas, ett bispringande av föreningen från statens sida i form av dels statslån och dels årligt statsbidrag. Här må nämnas, att enligt en av de sakkunniga förslagsvis uppgjord stat, som intagits i nyssnämnda proposition, anstaltens inkomster och utgifter kunde väntas balansera vid ett beräknat genomsnittligt elevantal av 200. Beträffande den erforderliga statshjälpen ansågo de sakkunniga, att det begärda *statslånet* icke kunde sättas till lägre belopp än 350,000 kronor. I fråga om säkerhet, räntefot m. m. tänkte sig de sakkunniga, att de grunder, som fastställts beträffande det tidigare, i avtalet den 12 juni 1925 omförmälda statslånet å 200,000 kronor, i tillämpliga delar borde följas.

I yttrande över det av de sakkunniga avgivna förslaget förordade statskontoret på närmare angivna skäl, att föreningen, som för det i enlighet med överenskommelsen den 12 juni 1925 redan uppburna lånebeloppet till statskontoret avlämnat inteckningar i fastigheterna å tillhopa 125,000 kronor, skulle tillförbindas att till säkerhet för dels det nya låneunderstödet, dels ock nyssnämnda belopp av 125,000 kronor avlämna ytterligare inteckningar i fastigheterna till belopp, som erfordrades för att hela inteckningssäkerheten skulle uppgå till $(125,000 + 350,000)$ 475,000 kronor, gällande med bästa förmånsrätt.

Vad därefter *det årliga bidraget* beträffar, skulle detsamma enligt de sakkunnigas förslag lämnas dels såsom ytterligare hyresbidrag och dels såsom avlöningsbidrag. Hyresbidraget skulle utgå för de lokaler inom de nuvarande anstaltsbyggnaderna vid åkerbrukskolonien Hall, som avsåges för de i mom. 1 under a) av överenskommelsen den 12 juni 1925 omförmälda eleverna, d. v. s. vissa vanartade under 15 år samt med kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet behäftade vanartade. Lönebidraget skulle användas till avlöningar till sådana befattningshavare vid anstalten, på vilka uppfostringsarbetet i huvudsak vilade. Det nya hyresbidraget föreslogs till 24,500 kronor — motsvarande 7 % å det förordade lånebeloppet 350,000 kronor — och avlöningsbidraget till högst 41,160 kronor, allt för år räknat. Vid beräkandet av storleken av det för anstalten nödvändiga årliga understödet utgingo de sakkunniga, som framgått av vad nyss nämndes, från att ett medeltal elever av 200 kunde påräknas.

Vid ärendets föredragning i statsrådet den 12 februari 1926 — *proposition nr 124 år 1926* — anförde dåvarande chefen för socialdepartementet, bland annat, att han funnit de av de sakkunniga för statslån samt hyres- och avlöningsbidrag föreslagna beloppen övertygande motiverade och väl avvägda, varför han förordade, att föreningen lämnades statligt understöd i sålunda angivna former och med i varje fall föreslagna belopp. I fråga om räntefot, säkerhet m. m. för lånet gav han jämväl de sakkunnigas förslag sin anslutning, dock med en jämkning, som av statskontoret föreslagits i syfte att bereda inteckningssäkerhet med bästa rätt för såväl lånet å 350,000 kronor som det belopp å 125,000 kronor av det äldre lånet, vilket lyftats för

att användas för ett första utbyggande av anstalten enligt överenskommelsen den 12 juni 1925.

Ifrågavarande proposition vann i huvudsak riksdagens godkännande (*skrivelse nr 235 år 1926*). Riksdagen anförde emellertid bland annat följande.

Ehuru riksdagen för närvarande ansett sig böra godkänna den av departementschefen föreslagna formen för det statliga ingripandet, hade riksdagen, som ävenledes funnit någon begränsning av det ifrågasatta lånebeloppet icke böra ske, därest en effektiv hjälp nu skulle lämnas föreningen, likväl icke kunnat undgå att finna starka skäl tala för att staten inköpte egendomen och helt övertog verksamheten vid densamma. Riksdagen ville erinra, att föreningen så sent som den 31 augusti 1925 i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställt, att staten måtte inköpa Hall med där anlagda åkerbrukskoloni jämte döda och levande inventarier för en kontant köpesumma av 500,000 kronor och på de villkor i övrigt, som kunde komma att träffas. Till de villkor, departementschefen föreslagit för lånets erhållande och mot vilka riksdagen icke haft något att erinra, syntes därför enligt riksdagens mening böra läggas det förbehåll, att staten skulle äga rätt att inköpa egendomen för den köpesumma, som i berörda skrivelse stipulerats. Givetvis borde därvid det ifrågasatta nya lånet av statsmedel gå i avräkning å köpskillingen. — Villkoren för det årliga statsbidragets åtnjutande hade icke givit riksdagen anledning till erinran.

Det må här tilläggas, att i statsutskottets utlåtande i frågan gjorts ett uttalande till förmån för mera omedelbart statsinköp av anstalten, vilket uttalande emellertid av riksdagen uteslöts i dess skrivelse.

Genom *brev den 29 juni 1926* beviljade härefter Kungl. Maj:t på de villkor, departementschefen föreslagit, med tillägg av det av riksdagen föreslagna förbehållet, föreningen ett lån av statsmedel å 350,000 kronor. Villkoren voro av följande lydelse.

1. Vid lyftande av ifrågavarande lånebelopp å 350,000 kronor, vilket må äga rum efter ingången av budgetåret 1926 1927, skall föreningen avlämna *dels* av föreningen utfärdad förbindelse å detta belopp, *dels ock* ej mindre till säkerhet för nämnda lånebelopp än även till ytterligare säkerhet för det belopp å 125,000 kronor, som föreningen uppburit av det i överenskommelsen den 12 juni 1925 omförmälda statslånet å 200,000 kronor, i föreningens fastigheter 1 mantal Hall nr 1, 1 mantal Hall nr 2, 1 mantal Hall nr 3, 1 mantal Håga nr 1 och 1 mantal Hågelby nr 1 i Östertälje socken meddelade inteckningar å tillhoppa 350,000 kronor, gällande med bästa förmånsrätt, fränsett *dels* Kungl. Maj:t och kronan, såsom ägare av Älvkarleby vattenfall och därinvid belägna fastigheter, till säkerhet för kraftledningsservitut enligt kontrakt den 12 april 1921 mellan vattenfallsstyrelsen och föreningen beviljad inteckning, *dels ock* till säkerhet för berörda lånebelopp å 125,000 kronor redan avlämnade inteckningar å sistnämnda belopp.

2. Räkta å lyftat lånebelopp skall efter en räntefot av fem procent erläggas första gången den 31 december 1926 och sedan halvårsvis varje år den 30 juni och den 31 december, till dess lånet blivit till fullt guldet.

3. Staten — som enligt mom. 2 b) i överenskommelsen den 12 juni 1925 skall, därest överenskommelsen upphör till följd av uppsägning från statens sida utan att nytt avtal träffas rörande användningen av de i mom. 2 a) i överenskommelsen avsedda byggnader, övertaga dessa byggnader

jämte det för byggnadernas uppförande avsedda, under samma mom. 2 a) närmare omförmälda, till jordbrukskolonien hörande jordområde om 3 hektar 54 ar 10 kvadratmeter mot återställande av den för det föreningen för uppförande av ifrågavarande byggnader beviljade statslånet å 200,000 kronor utfärdade förbindelsen jämte till säkerhet därför lämnade inteckningar — skall äga att för en köpesumma av 500,000 kronor och på de villkor i övrigt, som må kunna träffas, inköpa här omförmälda fem fastigheter, med undantag av nyssberörda jordområde om 3 hektar 54 ar 10 kvadratmeter med därå uppförda byggnader — vilka fastigheter, var och en om ett mantal, tillhoppa utgöra egendomen Hall — med å egendomen anlagd åkerbrukskoloni jämte döda och levande inventarier, varvid statslånet å 350,000 kronor må gå i avräkning å köpeskillingen; skolande följaktligen vad i denna punkt föreskrivits icke verka rubbing i omförmälda bestämmelser angående statens övertagande av viss del av egendomen i överenskommelsen den 12 juni 1925.

Samtidigt medgav Kungl. Maj:t enligt riksdagens beslut, att *hyra* finge utgå med 24,500 kronor årligen samt *bidrag till avlöningar* med sammanlagt 41,100 kronor.

I det av Kungl. Maj:t samma den 29 juni 1926 fastställda reglementet för anstalten är bland annat föreskrivet, att styrelsen skall bestå av fem personer, av vilka Konungen utser tre, bland dem en att vara styrelsens ordförande, samt föreningen de övriga två.

I skrivelse den 9 februari 1929 gjorde föreningen framställning i syfte att bereda föreningen ytterligare medel till understödande av dess verksamhet vid åkerbrukskolonien Hall. Härvid framhöll föreningen bland annat, att institutionen efter infriandet av vissa äldre skulder råkat i ytterligare gäld, vilket förhållande huvudsakligen syntes kunna hänföras till nedgången i elevantalet med därav följande minskning av inflytande elevavgifter.

Vid övervägande rörande vilken form, som vore den lämpligaste för att bereda föreningen hjälp med det begärda beloppet, ansåg departementschefen sig på skäl, som närmare angåvos i proposition nr 40 vid 1929 års riksdag, böra förorda, att staten, som för dittills beviljade lån hade inteckningar med bästa förmånsrätt i föreningens förut omförmälda fastigheter, medgåve sådan nedsättning av denna säkerhet, att föreningen finge en botteninteckning å 100,000 kronor disponibel för belåning å annat håll, närmast hos pensionsförsäkringsfonden. Då denna utväg emellertid innebure ändring i de för redan lämnade statslån gällande villkoren, syntes riksdagens medgivande böra inhämtas.

I skrivelse den 16 maj 1929 (nr 180) förklarade sig riksdagen ej hava kunnat undgå att hysa betänklighet mot den betydande statshjälp, som ifrågasattes, utan att samtidigt prövning verkställdes om anstaltens framtida drift och ställning. Med hänsyn till det föreliggande trängande behovet av statshjälp hade riksdagen emellertid ej velat motsätta sig, att dylik hjälp även vid detta tillfälle beredd anstalten. Beträffande formen för densamma kunde riksdagen emellertid icke bifalla Kungl. Maj:ts framställning utan ansåge sig böra godkänna ett av riksgäldsfullmäktige i ärendet framfört förslag, att statshjälpen borde beredas i form av ett anslag till föreningen å

100,000 kronor att utgå av andra statsinkomster än lånemedel. Anslaget syntes dock riksdagen böra anvisas såsom lån mot in-teckning i enlighet med principer, som förut tillämpats.

Härefter anförde riksdagen följande.

Såsom av statsrådsprotokollet framginge, berodde det ekonomiska nöd-läge, vari föreningen kommit, huvudsakligen på den opåräknade nedgången i antalet elever vid anstalten. I anledning därav ansåge riksdagen, att i samband med de i statsrådsprotokollet omförmälda undersökningarna i fråga om omläggning av anstaltens skötsel i skilda hänseenden, vilkas igångsät-tande syntes riksdagen påkallat, det borde tagas under övervägande, huru anstalten i händelse av fortsatt ringa beläggning borde på lämpligaste sätt utnyttjas. Riksdagen ville slutligen erinra om det av 1926 års riksdag i skrivelse nr 235 gjorda uttalandet i frågan.

Genom *brev den 24 maj 1929* beviljade härefter Kungl. Maj:t, på sätt riksdagen föreslagit, föreningen ett lån av statsmedel å 100,000 kronor. De vid lånet knutna villkoren äro av följande lydelse.

1. Vid lyftande av ifrågavarande lånebelopp å 100,000 kronor, vilket må äga rum efter ingången av budgetåret 1929/1930, skall föreningen avlämna *dels* av föreningen utfärdad förbindelse å detta belopp, *dels ock* ej mindre till säkerhet för nämnda lånebelopp än även till ytterligare säkerhet för såväl det lånebelopp å 125,000 kronor, vilket föreningen uppburit på grund av bestämmelserna i brev den 12 juni 1925 angående överenskommelse med föreningen rörande skyddshem å åkerbrukskolonien Hall m. m., som det lånebelopp å 350,000 kronor, vilket föreningen uppburit enligt brev den 29 juni 1926 angående lån åt föreningen m. m., i föreningens fastigheter 1 mantal Hall nr 1, 1 mantal Hall nr 2, 1 mantal Hall nr 3, 1 mantal Håga nr 1 och 1 mantal Hågelby nr 1 i Östertälje socken meddelade in-teckningar å tillhopa 100,000 kronor, gällande med förmånsrätt näst efter till säkerhet för berörda lånebelopp å 125,000 samt 350,000 kronor avlämnade in-teckningar å sammanlagt 475,000 kronor.

2. Ränta å lyftat lånebelopp skall efter en räntefot av fem procent er-läggas första gången den 31 december 1929 och sedan halvårsvis varje år den 30 juni och den 31 december, till dess lånet blivit till fulllo guldet.

3. Därest staten begagnar sig av den staten enligt förenämnda brev den 29 juni 1926 tillerkända rätten att för en köpesumma av 500,000 kronor in-köpa omförmälda fem fastigheter, tillhopa utgörande egendomen Hall — med undantag av visst i samma brev angivet jordområde med därå upp-förda byggnader — med å egendomen anlagd åkerbrukskoloni jämte döda och levande inventarier, må såväl det förut beviljade statslånet å 350,000 kronor som ock det nu beviljade statslånet å 100,000 kronor gå i avräkning å köpeskillingen.

Vid anmälan i statsrådet den 3 januari 1930 av de frågor, som tillhöra regleringen för budgetåret 1930/1931 av utgifterna under femte huvudtiteln, meddelade departementschefen vid behandlingen av det under avdelningen fattigvård och barnavård upptagna ordinarie förslagsanslaget till skydds-uppfostran (punkt 41), att särskilda sakkunniga uti ett den 24 oktober 1929 avgivet betänkande framlagt förslag till ändringar i avseende å organisationen vid skyddshemmet åkerbrukskolonien Hall.

Tillkallandet av dessa sakkunniga föranleddes av en till socialdepartementet den 15 oktober 1928 inkommen skrivelse från *statens inspektör för fattigvård och barnavård*.

I denna skrivelse meddelade inspektören, att han — sedan styrelsen för skyddshemmet åkerbrukskolonien Hall funnit lämpligt att beträffande elevernas förläggning vidtaga anordningar, som i vissa avseenden vore stridande mot bestämmelserna i överenskommelsen den 12 juni 1925 — i skrivelse till styrelsen framhållit, att styrelsen, därest den i fortsättningen önskade tillämpa samma anordningar, måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om medgivande till en däremot svarande förändring av nämnda överenskommelse.

Härefter anförde inspektören bland annat, att det syntes synnerligen angeläget, att frågan om den lämpligaste organisationen vid Hall, som ju vore den enda anstalten i riket för sådana gossar, som omförmäldes i 43 § 2 och 3 mom. i lagen om samhällets barnavård, och den lämpligaste förläggningen därstädes av det stora elevmaterialet gjordes till föremål för en sakkunnig utredning. I denna utredning syntes jämte de av styrelsen för Hall utsedda representanterna böra deltaga dels skyddshemsinspektören, som genom sin verksamhet torde hava den bästa överblicken över samtliga skyddshem i riket och deras arbetsmetoder, och dels någon i skötseln av en större dylik anstalt särskilt insatt person.

Jämte skyddshemsinspektören har såsom sakkunnig varit inkallad föreståndaren för Stockholms stads skyddshem å Skrubba A. M. Pehrling, vilken efter erhållet begärt entledigande den 8 februari 1929 efterträddes av direktören vid statens vårdanstalt å Venngarn för alkoholister H. P. Göransson.

Föreningen till minne av Konung Oscar I och Drottning Josephina har vid överläggningarna representerats av f. överdirektören V. E. Almquist och f. rektorn C. Svedelius.

I sitt yttrande hava de sakkunniga till en början lämnat en redogörelse för nuvarande förläggingsanordningar vid skyddshemmet.

Sakkunnigas
yttrande.

Av denna redogörelse framgår, att eleverna för närvarande äro förlagda dels till huvudanstalten, dels ock till de utanför huvudanstalten belägna elevhemmen Strandhem och Hågakolonien.

Nuvarande för-
läggingsan-
ordningar.

Härom anföras de sakkunniga i huvudsak följande.

Vid *huvudanstalten* finnes fyra logementsbyggnader, av vilka en — *skolbyggnaden* — inrymde skolsalar, sjukavdelning och isoleringsavdelning, under det att återstående tre byggnader, vilka benämndes *Tomtebo*, *Storgården* och *Holmia*, vore elevhem. Vart och ett av dessa elevhem inrymde i första våningen dagrum, verkstäder, förråd, bostäder för befattningshavare och dylikt. I andra våningen finnes förutom tvättrum m. m. en sovsal, som med hänsyn till golvyta och kubikinnehåll enligt de sakkunnigas mening rymde högst 55 elever. Samtliga dessa tre elevhem kunde alltså tillhopa mottaga högst 165 elever.

Ytterligare finnes vid huvudanstalten en *gymnastikbyggnad* ävensom en *köks- och matsalsbyggnad*, innehållande bland annat en matsal med omkring 200 platser.

Nu nämnda byggnader vore förlagda omkring en öppen grusplan, som tjänstgjorde som lek- och idrottsplan för skolan och de tre elevhemmen. Vid norra sidan av planen låge elevhemmen Storgården och Holmia och mellan

dessa båda elevhem gymnastikbyggnaden. Elevhemmet Tomtebo, köks- och matsalsbyggnaden samt skolbyggnaden vore belägna vid planens södra sida.

På omkring 230 meters avstånd från huvudanstalten låge elevhemmet *Strandhem*, en mindre byggnad av trä. Byggnaden innehöll dagrum, disk-kök, matsal samt sovrum för tillhoppa 30 elever.

Vid Långängen — på omkring 2 kilometers avstånd från huvudanstalten — hade i enlighet med bestämmelserna i mom. 2 i överenskommelsen den 12 juni 1925 uppförts ett elevhem, *Hågakolonien*, avsett för 25 elever. Flertalet där intagna elever hade eget rum; byggnaden innehöll dessutom dagrum, matsal, köksavdelning samt personalrum.

Sammanlagda antalet nu befintliga vårdplatser vid skyddshemmet uppgår alltså enligt de sakkunnigas beräkningar till 220.

I fråga om nu nämnda byggnaders lämplighet såsom förläggningslokaler framhålla de sakkunniga, att elevhemmen *Strandhem* och *Hågakolonien* befunne sig i tillfredsställande skick, varemot de vid huvudanstalten befintliga byggnaderna i fråga om belägenhet och inredning i allmänhet vore mindre tillfredsställande. Sammanförandet av elever från huvudanstaltens tre elevhem, bland annat i gemensam matsal, hindrade sålunda, yttra de sakkunniga, en individualiserad behandling. Anordningen med stora gemensamma salsalar motverkade likaledes möjligheten för personalen att få ett personligt grepp om den enskilde eleven, samtidigt som dessa salar till följd av sin storlek saknade prägeln av hem. Dagrummens inredning vore mindre tilltalande, varjämte brist rådde på lätt tillgängliga snyggingsrum samt rum för torkning av våta klädespersedlar.

Verkstadslokalerna innehöll enligt de sakkunniga i allmänhet alltför små utrymmen.

Vad beträffar elevernas fördelning å olika elevhem erinra de sakkunniga om de bestämmelser härom, som äro intagna i förut återgivna överenskommelse den 12 juni 1925.

Av de sakkunnigas redogörelse framgår, att ifrågavarande föreskrifter tillämpats under tiden närmast efter *Hågakolonien*s färdigställande. Av sådana elever, som avses i 43 § 2 mom. i lagen om samhällets barnavård, förlades sålunda i enlighet med överenskommelsen de, som voro över 15 år, till *Hågakolonien*, och de yngre till huvudanstaltens tre elevhem. I elevhemmet *Strandhem* hade samtidigt anordnats förläggning för elever, behäftade med kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet.

Beträffande *sedermåra vidtagna anordningar för elevernas förläggning* hava de sakkunniga bland annat erinrat, att på begäran av skyddshemmets styrelse Kungl. Maj:t genom beslut den 8 februari 1929 medgivit, att de å skyddshemmet intagna eleverna finge, utan hinder av bestämmelserna i förut berörda överenskommelse den 12 juni 1925, tills vidare intill den 1 juli 1929 försöksvis fördelas så, att till *Hågakolonien* förlades sådana elever, som avsåges i 43 § 3 mom. i lagen om samhällets barnavård — elever, som lida av kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet — samt att av övriga elever — 43 § 2 mom. — de, som vore över 15 år, förlades till själva hu-

vudanstalten och de yngre till den särskilda avdelningen Strandhem, med rätt dock för föreningens styrelse att under ifrågavarande tid även pröva andra förläggningsmöjligheter.

Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 5 juli 1929 får den sålunda försöksvis anordnade fördelningen av eleverna alltjämt vidare prövas, intill dess pågående utredning angående frågor om organisationen vid skyddshemmet och förläggningen av eleverna därstädes slutförts.

I enlighet med Kungl. Maj:ts nyssnämnda beslut förläggas numera, framhålla de sakkunniga, till Hågakolonien sådana elever, som lida av kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet. Även beträffande övriga elever följes i huvudsak den i Kungl. Maj:ts beslut angivna förläggningsanordningen, dock med den jämknigen, att uppdelningen av eleverna enligt 43 § 2 mom. sker icke vid 15 utan vid 14 års ålder, så att de elever, som äro över 14 år, förläggas till huvudanstalten och de yngre till elevhemmet Strandhem. Av huvudanstaltens tre elevhem tjänar ett såsom upptagningshem för nykomna elever; mellan de två andra elevhemmen fördelas eleverna huvudsakligen med hänsyn till sin sysselsättning i jordbruk, respektive hantverk.

För att erhålla en utgångspunkt vid uppgörandet av förläggningsplan hava de sakkunniga till en början berört frågan om *beläggningsfrekvensen* vid skyddshemmet.

Förslag till
förläggnings-
anordningar.

Efter att hava erinrat om vad riksdagen i förut återgivna skrivelse den 16 maj 1929 (nr 180) uttalat i fråga om skyddshemmets utnyttjande framhålla de sakkunniga, att elevantalet vid skyddshemmet under senare år väsentligt understigit det tillgängliga antalet vårdplatser. Den 1 juli 1929 voro sålunda allenast 161 av skyddshemmets 220 vårdplatser belagda.

Efter en undersökning av de på beläggningsfrekvensen inverkan omständigheterna hava de sakkunniga som sin mening uttalat, att skyddshemmet efter en omorganisation kunde påräkna att erhålla ökat antal elever. Till stöd härför har i huvudsak anförts följande.

Nedgången i elevantalet hänförde sig uteslutande till *elever, som avsåges i 43 § 2 mom. i lagen om samhällets barnavård*. Det vore därför tydligt, att nedgången bland annat sammanhänge med den ökade tillgången på skyddshemsplatser ute i landet. I den mån utrymmet medgäve, torde man å de av landsting, kommuner eller andra upprättade skyddshemmen ofta söka behålla även sådana elever, som till följd av sin ålder eller vanartens beskaffenhet måhända rätteligen borde sändas till det för dem särskilt avsedda skyddshemmet vid Hall. I vissa fall torde betänksamheten mot att sända elever till Hall sammanhänga med att vederbörande ansåge de på senare tid uppförda, i allmänhet vida mindre skyddshemmen vara beträffande lokaler m. m. bättre utrustade än det äldre skyddshemmet vid Hall.

Att efter en omorganisation av skyddshemmet vid Hall en ändring därutinnan kunde komma till stånd vore mycket sannolikt. Därest skyddshemmet nämligen erhöle mera *tidsenligt anordnade förläggningslokaler* för eleverna, och om *yrkesutbildningen* därstädes *anpassades efter den fria arbetsmarknadens arbetsmetoder*, kunde det på goda grunder antagas, att elevantalet skulle komma att ökas. För den närmaste framtiden hade de sakkunniga emellertid icke vågat räkna med att antalet *elever, som intoges enligt*

43 § 2 mom., skulle stiga nämnvärt utöver det antal av 137, som den 1 juli 1929 varit å skyddshemmet intaget. I det följande hade sålunda för elever av nyssnämnda kategori räknats med ett behov av 145 *vårdplatser*, därav 30 för elever *under 14 år* och 115 för elever i ålder *över 14 år*.

Angående *elever*, som lede av kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet och som alltså *omhändertoges enligt 43 § 3 mom.*, vore förhållandena annorlunda. För dessa gossar, som av förklarliga skäl i långt större utsträckning än andra elever behövde särskilt anpassad vård, funnes för närvarande speciell skyddshemsavdelning anordnad allenast vid Hall. Antalet därstädes intagna elever av denna kategori befunde sig också i stigande och hade den 1 juli 1929 uppgått till 24. All anledning funnes till antagande, att detta antal fortfarande komme att stiga; det kunde sålunda erinras om att dessa elever till följd av fysiska eller psykiska defekter i allmänhet ej kunde förtidsutskrivras. Med hänsyn därtill hade de sakkunniga i förevarande förslag räknat med 55 *vårdplatser* för dessa elever.

På grund av nu anförda omständigheter har den av de sakkunniga *uppgjorda förläggningsplanen* beräknats för ett antal av tillhoppa *omkring 200 elever*.

Vad beträffar *förläggningen av eleverna*, hava de sakkunniga inledningsvis framhållit, att de icke i något fall ansett sig böra för närvarande föreslå uppförandet av nya byggnader vid skyddshemmet. Enligt de sakkunnigas uppfattning kunde nämligen för ett elevantal av nyssnämnda storlek tillfredsställande förläggning anordnas inom de vid skyddshemmet redan befintliga byggnaderna, under förutsättning *dels* att vissa omändringsarbeten i enlighet med i ärendet uppgjorda ritningar utfördes inom dessa byggnader, *dels ock* att eleverna grupperades efter i viss mån andra grunder än vad nu vore fallet.

Därefter hava de sakkunniga framhållit, att den nuvarande, med Kungl. Maj:ts medgivande tills vidare tillämpade anordningen för elevernas uppdelning på olika elevhem syntes dem ändamålsenlig, varför de förordat, att densamma måtte bliva bestående. Härutöver hava de sakkunniga emellertid föreslagit vidtagandet av *ytterligare åtgärder för* ernående av ett *effektivt särskiljande av eleverna*.

Vad då först angår *elever*, som *intagas enligt 43 § 2 mom.* i lagen om samhällets barnavård, hava de sakkunniga förordat, att dessa elever grupperas i främsta rummet med hänsyn till *levnadsålder*.

På anförda skäl (sid. 14 och 15 i statsrådsprotokollet) hava de sakkunniga föreslagit, att den redan vidtagna anordningen att förlägga yngre elever till elevhemmet *Strandhem* borde bliva bestående. Åldersgränsen uppåt för elever, som intoges å *Strandhem*, borde enligt de sakkunniga liksom för närvarande sättas till 14 år, varigenom alla skolpliktiga elever av här ifrågavarande kategori komme att sammanföras till en från äldre åldersgrupper skild avdelning.

Elever i ålder över 14 år borde enligt de sakkunnigas mening förläggas till huvudanstalten, i vilkens närhet såväl jordbrukets ekonomibyggnader som verkstadslokalerna äro belägna. De sakkunniga hava tänkt sig, att elevhemmen *Tomtebo* och *Storgården* skulle iordningställas för detta ändamål. Till *Tomtebo* skulle förläggas 56 elever i åldern 14—15 år och till *Storgården* 60 elever i ålder från och med 16 år.

Vad angår *elever, som intagas enligt 43 § 3 mom.* — elever, som lida av kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet — hava de sakkunniga framhållit betydelsen av att dessa elever i förlägningshänseende avskiljdes från övriga elever. I anslutning härtill har till en början förordats, att *Hågakolonien* definitivt upplätes för elever av förevarande kategori, i samband varmed särskild arbetslokal borde iordningställas inom hemmet. Då emellertid skyddshemmets behov av vårdplatser för här ifrågasvarande elever när som helst kunde väntas överstiga Hågakoloniens 25 platser — de sakkunniga räkna, som förut nämnts, med ett behov av sammanlagt 55 platser — hava de sakkunniga funnit angeläget undersöka, på vilket sätt vårdplatser skulle kunna anskaffas för ytterligare 30 elever.

De sakkunnigas förslag i denna del är av i huvudsak följande innehåll.

Två möjligheter för lösande av denna fråga hade under utredningens gång diskuterats, nämligen *dels* byggande av nytt elevhem, *dels* omändring av något av de nuvarande elevhemmen för här ifrågasvarande ändamål.

Beträffande *byggandet av nytt elevhem* vore det tänkbart, att föreningen erhöles medgivande att få för uppförande vid Håga av ytterligare ett hem för elever, som lida av kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet, disponera de 75,000 kronor, som enligt mom. 2 i överenskommelsen den 12 juni 1925 skulle användas för uppförande därstädes av ytterligare elevhem. Även om ett sådant byggnadsföretag kunde genomföras till nyss angiven kostnad, vilket de sakkunniga med hänsyn till byggnadens storlek och inredning ville ifrågasätta, hade de sakkunniga likväl icke ansett nybyggnad behöfelig, så länge icke samtliga för elever avsedda lokaler vid skyddshemmet blivit utnyttjade.

Då det vid huvudanstalten belägna elevhemmet *Holmia* icke tills vidare skulle behövas för övriga elever, hade de sakkunniga stannat för att föreslå, att detta hem genom omändringar gjordes användbart att jämte Hågakolonien disponeras för elever, som lede av kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet.

För att förhindra att dessa elever sammanfördes med andra till huvudanstalten förlagda gossar, skulle vissa omändringsarbeten utföras inom elevhemmet. Sålunda skulle samtliga för elevernas vård behöfliga lokaler — såsom skolsal, matsal, arbetssal och sovrum för 30 elever — förläggas inom detsamma.

Mellan dessa båda elevhem — Hågakolonien och *Holmia* — borde enligt de sakkunnigas uppfattning eleverna fördelas med hänsyn till ålder och intellektuell utveckling. Hågakolonien, som från början avsetts och inretts för äldre elever, borde alltjämt bibehållas för äldre åldersgrupper, under det att yngre elever — förslagsvis elever under 15 år — skulle förläggas till elevhemmet *Holmia*.

I fråga om *elevernas utspisning* framhålla de sakkunniga önskvärdheten av att den vid huvudanstalten inom köks- och matsalsbyggnaden belägna, alltför stora matsalen uppdelas i mindre salar i enlighet med ett till yttrandet fogat ritningsförslag.

Enligt den sålunda framlagda förlägningsplanen skulle till följd av de föreslagna omändringarna inom elevhemmet *Holmia* sammanlagda antalet

platser vid skyddshemmet minskas från 220 till 201. De sakkunniga fästa emellertid uppmärksamheten på att ett utförande av de ifrågasatta åtgärderna icke står i vägen för andra anordningar, som i framtiden kunna visa sig behöfliga. För det fall att antalet elever, som intoges enligt 43 § 2 mom. barnavårdslagen, komme att stiga utöver i det föregående beräknat antal, skulle sålunda elevhemmet Holmia ånyo kunna iordningställas för dessa. Skulle samtidigt härmed antalet kroppsligt sjuka eller psykiskt undermåliga elever överstiga Hågakoloniens vårdkapacitet, kunde enligt de sakkunniga frågan om Hågakoloniens utbyggande ånyo tagas under övervägande.

Efter erinran att ett genomförande av de ifrågasatta ändringarna beträffande elevernas förläggning förutsätter vidtagande av motsvarande ändringar av de i förutnämnda överenskommelse den 12 juni 1925 intagna bestämmelserna om elevernas förläggning hava de sakkunniga framlagt följande sammanställning beträffande vårdplatsernas antal och sättet för deras användande.

Elever, intagna enligt 43 § 2 mom.:

Elevehem.	Elevernas ålder.	Antal elever.	Tillhopa.
Strandhem	under 14 år	30	
Tomtebo	14—15 år	56	
Storgården	över 16 år	60	146 elever

Elever, intagna enligt 43 § 3 mom.:

Elevehem.	Elevernas ålder.	Antal elever.	
Holmia	under 15 år	30	
Hågakolonien	över 15 år	25	55 elever

Sammanlagt 201 elever.

De sakkunniga hava vidare framlagt förslag om ny organisation av *yrkesutbildningen* samt beträffande antalet befattningshavare vid skyddshemmet meddelat, att 42 befattningshavare den 1 juli 1929 voro anställda vid skyddshemmet. Den föreslagna omorganisationen av skyddshemmet skulle enligt de sakkunnigas uppfattning kräva endast ringa ökning beträffande antalet befattningshavare. En av de sakkunniga upprättad förteckning å behöflig personal upptager tillhopa 43 befattningshavare. De sakkunniga hava då räknat med full beläggning eller 201 elever.

Däremot erfordrades, yttra de sakkunniga, *vissa ändringar i fråga om befattningarnas art och befattningshavarnas arbetsuppgifter.*

I förevarande avseende hava de sakkunniga i huvudsak anført följande:

Avdelningen vid Håga förestodes för närvarande av en avdelningsföreståndarinna. En liknande anordning, som gäve fasthet åt organisationen och ett personligt drag åt uppfostringsverksamheten, borde vidtagas även vid övriga elevhem.

Vid Strandhem och huvudanstalten funnes visserligen för närvarande två lärare, som tillika vore avdelningsföreståndare, varjämte pastor och förste lärare vore avdelningsföreståndare vid ett elevhem. De ansatser till gruppering av eleverna under särskilda avdelningsföreståndare, som sålunda gjorts, hade emellertid icke fullföljts i önskvärd utsträckning. Detta sammanhänge sannolikt med att såväl pastorn som lärarna vore upptagna av skolarbete

och expeditionsgöromål, varför de icke utanför skolarbetet kunde ägna tillräcklig tid åt eleverna. Följden bleve emellertid, att eleverna vid Strandhem och huvudanstalten under fritid vore alltför mycket hänvisade åt sig själva. En ändring därutinnan kunde icke uppnås på annat sätt, än att varje elevgrupp erhöle en särskilt anställd avdelningsföreståndare eller avdelningsföreståndarinna. Ifrågavarande befattningshavare skulle närmast under direktören svara för ordningen inom avdelningen. Han skulle vara skyldig att förskaffa sig noggrann kännedom om eleverna och ordna för deras sysselsättande under fritid m. m. För att avdelningsföreståndare skulle få en fullständigare kännedom om elevernas kunskapsförråd borde han biträda med undervisning i skolan. Med de kompetensvillkor, som komme att föreslås beträffande avdelningsföreståndare, torde nämligen dessa befattningshavare kunna erhålla behörighet att i viss utsträckning undervisa i folk- och fortsättningskola.

I anslutning till det sålunda anförda föreslå de sakkunniga, att *avdelningsföreståndare* anställas vid vart och ett av elevhemmen Tomtebo och Storgården ävensom vid elevhemmet Hågakolonien. Den förutnämnda vid Hågakolonien anställda *avdelningsföreståndarinna* skulle överflyttas till elevhemmet Holmia, varjämte en avdelningsföreståndarinna skulle anställas även vid Strandhem.

Sammanlagt skulle alltså efter omorganisationen vara anställda 3 avdelningsföreståndare och 2 avdelningsföreståndarinnor. Vid anställande av nyssnämnda befattningshavare finna de sakkunniga den nuvarande befattningen som överförman ävensom de fyra uppsyningsmansbefattningarna vid skyddshemmet obehövligen för uppfostringsverksamheten.

Med den hjälp i fråga om skolarbetet, som enligt vad nyss anförts skulle lämnas av avdelningsföreståndare och avdelningsföreståndarinna, och med hänsyn till att lärare skulle befrias från uppgiften att vara avdelningsföreståndare, kan enligt de sakkunnigas uppfattning antalet *lärare* — för närvarande tre — minskas till två; en av de båda lärarna skulle tillika vara gymnastik- och idrottsledare.

För en rationell jordbruksdrift och framför allt för en rationell undervisning i jordbruksarbete och lantushållning finna de sakkunniga nödvändigt, att anstalten erhåller en befattningshavare, som är teoretiskt och praktiskt utbildad jordbrukare, samt föreslå med hänsyn härtill anställandet av en *agronom* vid skyddshemmet.

Även i vissa andra avseenden hava de sakkunniga föreslagit jämkningar beträffande befattningarnas art och befattningshavarnas arbetsuppgifter. Ifrågavarande förslag har synts departementschefen icke vara av den betydelse, att redogörelse därför behöver lämnas i detta sammanhang.

Såsom nyss antytts förorda de sakkunniga, att i det för skyddshemmet gällande reglementet intagas bestämmelser om *kompetensvillkor* även beträffande avdelningsföreståndare och avdelningsföreståndarinna. Jämväl beträffande föreståndarinna för åkerbrukskoloniens sjukavdelning har särskild kompetensföreskrift ifrågasatts. De sakkunniga hava utarbetat förslag till dylika föreskrifter med ledning av motsvarande bestämmelser för liknande befattningshavare vid andra anstalter, särskilt statens uppfostringsanstalt å

Bona och statens uppfostringsanstalter för sinnesslöa. Förslaget innebär, att *avdelningsföreståndare* skall hava avlagt folkskollärarexamen eller motsvarande examen eller styrkt sig äga likvärdig kompetens samt äga pedagogisk utbildning, att *avdelningsföreståndarinna* skall hava avlagt antingen småskollärary- eller folkskollärarexamen eller examen vid seminarium för utbildande av lärare vid skolor för sinnesslöa barn samt att *föreståndarinna för åkerbrukskoloniens sjukavdelning* skall hava avlagt examen vid sjuksköterskeskola.

Vidkommande det i det föregående omförmälda statliga *avlöningsbidraget* hava de sakkunniga icke ifrågasatt någon ändring beträffande avlöningsbidragens totalbelopp, 41,100 kronor. Däremot hava de i anslutning till den framlagda organisationsplanen föreslagit vissa jämkningar i fråga om sättet för avlöningsbidragets fördelning, vilket förslag sammanfattats i följande tablå:

	Kronor.	Lönegrad.
1 direktör	7,140	B 26
1 pastor och förste lärare	5,880	B 23
1 agronom	4,260	B 18
1 lärare, tillika gymnastik- och idrottsledare	3,960	B 17
1 lärare	3,960	B 17
1 avdelningsföreståndare	3,240	B 14
2 avdelningsföreståndare	6,480	B 14
1 avdelningsföreståndarinna för specialavdelningen för själsligt undermåliga elever	2,220	B 7
1 avdelningsföreståndarinna för elevhemmet för skolpliktiga elever	1,980	B 5
1 föreståndarinna för åkerbrukskoloniens sjukavdelning	1,980	B 5
	<u>Summa kronor 41,100.</u>	

Vad angår kostnaderna för utförandet av föreslagna omändringsarbeten inom huvudanstaltens tre elevhem och matsalsbyggnad skulle dessa enligt ett till sakkunnigförslaget fogat, av byråingenjören hos byggnadsstyrelsen J. Telander upprättat kostnadsförslag draga en totalkostnad av 95,000 kronor. Härav beräknas emellertid ett belopp av 33,500 kronor åtgå för sådana underhållsarbeten, som — oberoende av omändringarna — måste efter hand utföras för att hålla byggnaderna i tillfredsställande skick. Kostnaden för de egentliga omändringsarbetena skulle således stanna vid 61,500 kronor.

I utlåtande den 5 november 1929 har föreningen till minne av Konung Oscar I och Drottning Josephina gjort framställning om att staten i olika hänseenden måtte bringa föreningen ytterligare ekonomisk hjälp.

Över de sakkunnigas förslag och föreningens ifrågavarande framställning hava infordrade utlåtanden därefter avgivits av statskontoret den 21 november 1929, statens inspektör för fattigvård och barnavård den 30 november 1929 samt skolöverstyrelsen den 10 december 1929.

Styrelsen för föreningen till minne av Konung Oscar I och Drottning Josephina har i sitt utlåtande uttalat sin anslutning i huvudsak till de sakkunnigas

förslag. Styrelsen ställer sig emellertid i viss mån tveksam i fråga om möjligheten och lämpligheten att på förhand fastslå detaljerna i förslaget, och anser att, i den mån prövningsrätt icke kan medgivas styrelsen, bestämmandet bör förbehållas Kungl. Maj:t utan bundenhet gent emot riksdagen annat än beträffande de allmänna dragen.

Vidkommande det statliga avlöningsbidraget, som i förslaget bibehållits vid nu utgående belopp, finner sig styrelsen icke kunna för närvarande bestämt uttala sig i frågan, då de nya förläggningsanordningarna måhända kunde komma att medföra ökat personalbehov, som föreningen saknade möjlighet att med egna medel tillgodose.

I fråga om kostnaderna för de föreslagna byggnadsarbetena påpekar styrelsen, att de sakkunniga icke i sitt förslag upptagit någon kostnad för de omändringsarbeten, som måste utföras inom elevhemmet Strandhem för att där bereda plats för 30 elever. Med hänsyn till att de i de sakkunnigas kostnadsförslag avsedda underhållsarbetena, vilka under vanliga förhållanden kunde fördelas på ett flertal år, i förevarande fall med nödvändighet måste utföras samtidigt med omändringsarbetena, anser styrelsen vidare, att posten för ändringsarbeten borde belastas även med någon del av det belopp, som av de sakkunniga beräknats för underhållsarbeten. I enlighet härmed finner styrelsen kostnaden för ändringsarbetena lämpligen böra beräknas till 75,000 kronor, medan det återstående beloppet, 20,000 kronor, skulle avses för underhållsarbeten.

Härefter meddelar styrelsen, att föreningen är villig medverka till genomförande av de sakkunnigas förslag under förutsättning, att föreningen, som saknar medel för utförande av de ifrågasatta ändringsarbetena, av statsmedel erhåller understöd för ifrågavarande ändamål med det beräknade beloppet, 75,000 kronor, ävensom viss ersättning för obelagda platser.

Vad understödet beträffar, begäres detta såsom anslag eller, om detta icke låter sig göra, i form av lån. I sistnämnda hänseende anför föreningen i huvudsak följande.

Ett belopp av 75,000 kronor funnes ännu outtaget av det lån å sammanlagt 200,000 kronor, som föreningen enligt avtalet den 12 juni 1925 av Kungl. Maj:t tillerkänts för uppförande å hemmanet Håga inom åkerbrukskolonien Halls område av en särskild avdelning för skyddslingar, intagna enligt 43 § 2 mom. i barnavårdslagen. Ehuru nämnda 75,000 kronor vore anslagna till eventuellt utökande av Hågaavdelningen i och för dess omfördälda uppgift, vore det måhända möjligt att, därest i enlighet med det föreliggande förslaget Hågaavdelningen användes för annan skyddslingskategori — psykiskt efterblivna av högre åldersklasser — dessa 75,000 kronor kunde med riksdagens medgivande i stället få disponeras för nu avsedda ändamål. Beloppet skulle i allt fall tillgodose jämväl sitt ursprungliga syfte. De ifrågasatta ändringsarbetena hade ju till ändamål att bereda möjlighet att vid huvudanstalten med lämplig förläggning mottaga dels de ursprungligen för Hågaavdelningen avsedda eleverna samt dels de yngre psykiskt efterblivna, båda kategorierna tillförda Hall på grund av barnavårdslagens nya stadganden. Utan de föreslagna ändringsarbetena vid huvudanstalten bleve utan tvivel vida dyrbarare nybyggnader nödvändiga vid Håga eller annorstädes för att

kunna bereda lämplig vård åt de många till ålder och förutsättningar olikartade elevgrupperna. Behoven syntes på billigaste sätt tillgodoses genom de föreslagna åtgärderna.

I fråga om villkoren för det ifrågasatta lånet hemställer styrelsen, att desamma måtte i huvudsak anslutas till vad som nu gäller beträffande det belopp av 125,000 kronor, som föreningen tidigare såsom lån uppburit av det i förutnämnda överenskommelse den 12 juni 1925 omförmälda lånebeloppet av 200,000 kronor. Ränta skulle alltså erläggas efter en räntefot av 5 % och föreningen skulle — utöver nu utgående hyresbidrag — äga såsom hyresbidrag årligen uppbära ett belopp av 5,250 kronor, motsvarande 7 % å det begärda lånebeloppet 75,000 kronor.

Vad beträffar *ersättningen för obelagda platser* hemställer styrelsen, att för de tider på året, då inom elevhemmen Hågakolonien eller Holmia befintlig vårdplats icke vore belagd, ersättning för sådan plats skulle utgå vid Hågakolonien med 700 kronor och vid elevhemmet Holmia med 500 kronor för år.

Statskontoret, som i sitt yttrande endast uppehåller sig vid de ekonomiska konsekvenserna av de sakkunnigas förslag, delar icke den av föreningsstyrelsen framförda meningen, att de ifrågasatta underhållsarbetena måste utföras genast och i sammanhang med omändringsarbetena. Statskontoret finner hinder ej möta att låta förstnämnda arbeten utföras successivt, eventuellt under loppet av flera år, varigenom kostnaderna enligt styrelsens uttalande skulle kunna nedbringas.

Vidare yttrar statskontoret:

Då de ifrågasatta arbetena ej avsåge nybyggnad utan endast omändring av befintliga byggnader, vore det enligt statskontorets mening lämpligast att anvisa det erforderliga bidraget till kostnaderna för desamma i form av anslag, antingen av lotterimedel eller av skattemedel, i senare fallet såsom extra anslag under riksstatsens femte huvudtitel. Skulle dylik anvisning finnas ej böra ifrågakomma, syntes intet vara att erinra mot att riksdagens medgivande utverkades att för ändamålet disponera återstoden av det anslag å 200,000 kronor, som på sin tid beviljades av 1925 års riksdag under titeln utgifter för kapitalökning att täckas av lånemedel. Anlitades denna utväg, torde emellertid kostnadsbidraget böra utgå i form av lån mot in-teckningar i föreningens fastigheter vid Hall. För detta tillägglån syntes föreningen böra erlægga 5 % ränta årligen men å andra sidan av staten ut-bekomma motsvarande belopp såsom hyra för de ombyggda elevhemmen. I andra fall beviljad och av föreningen nu begärd ersättning för byggnadernas underhåll och inträffande värdeminskning, 2 % av byggnadskostnaderna, kunde statskontoret icke tillstyrka. Då det här icke vore fråga om nybyggnad, avseende utökning av anstaltens lokaler, funne statskontoret icke heller anledning föreligga att i förevarande sammanhang lämna ytterligare medgivande om ersättning för icke belagda platser vid anstalten. I övrigt syntes tidigare träffade låneavtal kunna läggas till grund för villkoren för det nu ifrågasatta lånet.

Statens inspektör för fattigvård och barnavård finner de sakkunnigas förslag till omorganisation av anstalten särdeles lämpligt. Att de sakkunniga

ej föreslå någon nybyggnad utan i fråga om förläggningen helt använda sig av befintliga byggnader synes inspektören vara särskilt beaktansvärt.

Skolöverstyrelsen har i sitt yttrande icke ingått på frågan om de ekonomiska konsekvenserna av förslaget. Vad beträffar övriga delar av förslaget, finner skolöverstyrelsen anledning till erinran endast beträffande de av de sakkunniga föreslagna kompetensvillkoren. Då avdelningsföreståndare enligt förslaget skola meddela undervisning i skyddshemmets skolor, håller nämligen överstyrelsen före, att deras fackliga och pedagogiska utbildning bör, för såvitt de icke avlagt folkskollärorexamen, godkännas av överstyrelsen, innan de kunna vinna anställning vid skyddshemmet i nu ifrågavarande egenskap. Enligt överstyrelsens mening bör vidare föreskrift lämnas därom, att av skolöverstyrelsen meddelad behörighetsförklaring erfordras för erhållande av anställning såsom lärare vid inom skyddshemmet anordnad fortsättningsskola.

Departementschefen har uttalat, att en omläggning av verksamheten vid Hall i den riktning, de sakkunniga förordat, syntes honom oundgängligen erforderlig för att anstalten skulle kunna fylla sin uppgift samt anförde: *Departements-
chefens
ståndpunkt.*

»Enligt planen, som i vissa delar ansluter sig till en med Kungl. Maj:ts medgivande för närvarande provisoriskt tillämpad anordning för elevernas förläggning vid skyddshemmet, skulle bland annat definitiv förflyttning ske från Hågakolonien till huvudanstalten av sådana äldre elever, som omhändertagas enligt 43 § 2 mom. i barnavårdslagen. Denna åtgärd synes mig såväl med hänsyn till uppfostringsarbetet som ur ordningssynpunkt innebära påtagliga fördelar. Av samma grunder torde också anordningen att till den mera avsides belägna Hågakolonien förlägga äldre elever, som lida av kroppslig sjukdom eller psykisk undermålighet (43 § 3 mom.), få anses lämplig. Även av de sakkunniga i övrigt förordade anordningar beträffande elevernas uppdelning — vilka självfallet vid behov få jämkas efter föreliggande förhållanden — liksom de sakkunnigas förslag till omändringsarbeten synas mig övertygande motiverade. Förslaget innebär den fördelen, att om stegrat platsbehov i framtiden skulle uppstå, detta kan tillgodoses utan nya principiella omläggningar. Med anledning av ett under förliden höst framlagt men ännu under remiss till vederbörande myndigheter liggande förslag om överflyttande till Hall av en del av den verksamhet, som för närvarande bedrivs vid statens uppfostringsanstalt å Salbohed för sinnesslöa gossar, torde i detta sammanhang böra påpekas, att av mig nu förordade anordningar icke lära hindra en utvidgning eller förändring framdeles av skyddshemmets verksamhet i sådan riktning, som avses i sistnämnda förslag.

Ur nu anförda synpunkter tillstyrker jag en sådan ändring av de i nyssnämnda överenskommelse intagna bestämmelserna, att föreningens medverkan i förevarande uppfostringsarbete kommer att avse omhändertagandet av *dels* i 43 § 2 mom. omförmälda elever till det antal, som elevhemmen Strandhem, Tomtebo och Storgården enligt föreliggande förslag medgiva, *dels ock*

intill 55 kroppsligt sjuka eller psykiskt undermåliga elever, vilka på sätt förut antytts skola förläggas till elevhemmen Holmia och Hågakolonien.»

Departementschefen har vidare uttalat, att han i huvudsak biträdde de sakkunnigas förslag till omorganisation av vissa befattningar vid skyddshemmet. I fråga om kompetensvillkor för avdelningsföreståndare har dock departementschefen anslutit sig till skolöverstyrelsens förslag. Likaså har departementschefen biträtt överstyrelsens förslag om behörighetsförklaring för lärare i fortsättningsskola vid skyddshemmet.

Departementschefen har härjämte givit sin anslutning till de sakkunnigas förslag rörande avlöningsbidrag, vilket icke innefattar någon ändring av beloppets storlek, 41,000 kronor, samt beträffande yrkesutbildningen.

I fråga om de ekonomiska konsekvenserna av förslaget har departementschefen uttalat, att han med hänsyn till nödvändigheten av den ifrågasatta omläggningen av skyddshemmets verksamhet och då statsinköp av Hall åtminstone för närvarande endast i sista hand torde bära tagas under övervägande, ville förorda, att staten på annat sätt trädde emellan, vilket enligt föreningsstyrelsens hemställan skulle ske i form av *dels* understöd för utförande av de föreslagna omändringsarbetena, *dels* ökat hyresbidrag, *dels* ock ersättning för obelagda platser även inom elevhemmet Holmia.

Härom har departementschefen yttrat följande:

»Vad först angår den beräknade *kostnaden för ändringsarbetena* anser styrelsen densamma med hänsyn till av omständigheterna påkallade underhållsarbeten bära höjas från av de sakkunniga beräknade 61,500 kronor till 75,000 kronor, vilket belopp enligt styrelsen skulle av staten tillhandahållas föreningen. I likhet med statskontoret finner jag emellertid de av föreningen till stöd för sistnämnda beräkning anförda skälen ej tillräckligt övertygande för att motivera ett frångående av de sakkunnigas kostnadsförslag. Denna fråga har emellertid, med det förslag jag ämnar framlägga, icke någon direkt betydelse i detta sammanhang.

Vid övervägande av frågan, i vilken form en hjälp från staten till byggnadskostnaderna bör lämnas, har jag ansett mig icke kunna tillstyrka vare sig anslag under verkliga utgifter å riksstaten eller, såsom statskontoret alternativt förordar, bidrag av lotterimedel. Liksom vid andra liknande tillfällen under de senaste åren, då det gällt hjälp åt anstalten, torde det ifrågasatta understödet bära tillhandahållas föreningen såsom lån mot inteckningar i egendomen Hall. Härför talar enligt min mening särskilt den omständigheten, att ett av riksdagen redan anvisat, ehuru av föreningen ännu ej utnyttjat lånebelopp skulle kunna göras tillgängligt för ändamålet.

Av det åt föreningen av 1925 års riksdag — under utgifter för kapitalökning, fonden för låneunderstöd, såsom reservationsanslag att utgå av tillfälliga lånemedel — beviljade statslånet å 200,000 kronor är nämligen, såsom av det föregående framgår, ett belopp av 75,000 kronor ännu outtaget. Ifrågasvarande belopp — som med hänsyn till föreskrifterna i kungörelsen den 14 juni 1928 (nr 209) med vissa bestämmelser angående äldre reservationsanslag kan med

Kungl. Maj:ts medgivande få stå till föreningens förfogande under ytterligare högst ett budgetår utöver det nuvarande — är enligt bestämmelserna i förutnämnda överenskommelse den 12 juni 1925 avsett för uppförande vid Håga av ytterligare byggnader för 25 äldre elever, tillhörande den i 43 § 2 mom. i barnavårdslagen omförmälda elevgruppen. Härvid vill jag emellertid erinra om att nyssnämnda elevgrupp enligt förevarande förslag definitivt skulle förläggas icke vid Hågakolonien utan vid huvudanstalten. Ett utbyggande av Hågakolonien för det ursprungligen avsedda syftet skulle alltså vid bifall till denna förläggningsanordning icke ifrågakomma. Med den anvisade utvägen för beredande av vårdplatser åt kroppsligt sjuka eller psykiskt undermåliga elever lär ej heller för detta ändamål erfordras någon utökning av Hågakolonien. Under sådana förhållanden och med hänsyn till att de föreslagna omändringsarbetena äro ägnade att — om ock i annan form — tillgodose i förutnämnda överenskommelse angivna syften, finner jag mig böra biträda det av styrelsen alternativt framlagda förslaget om ändrade bestämmelser rörande användandet av återstoden av det i nyssnämnda överenskommelse omförmälda statslånet. Jag tillstyrker alltså, att av återstående 75,000 kronor erforderligt belopp får av föreningen disponeras till utförande av de i det föregående omförmälda ändringsarbetena. Till en sådan jämkning av avtalsbestämmelserna torde emellertid, såsom statskontoret framhåller, riksdagens medgivande böra inhämtas.

I fråga om villkoren för lånet har styrelsen föreslagit, att i tillämpliga delar skulle följas de grunder, som i överenskommelsen den 12 juni 1925 stadgats beträffande där omförmälda, av föreningen disponerade lån å 125,000 kronor till Hågakolonien byggande. Då emellertid förevarande lånebelopp skall användas icke vid Hågakolonien utan vid huvudanstalten, synes det mig av praktiska skäl lämpligast, att villkoren i huvudsak anslutas till de bestämmelser, som gälla för det i Kungl. Maj:ts brev den 29 juni 1926 omförmälda statslånet å 350,000 kronor, med iakttagande att lånet skall med hela beloppet stå till föreningens förfogande under budgetåret 1930/1931. I anslutning härtill torde föreningen böra tillförbindas att ej mindre till säkerhet för det nu förordade lånebeloppet å högst 75,000 kronor än även till ytterligare säkerhet för nyssberörda två lånebelopp å 125,000 kronor och 350,000 kronor ävensom det år 1929 beviljade lånebeloppet å 100,000 kronor avlämna i föreningens förut omförmälda fem fastigheter, vilka utgöra egendomen Hall, meddelade inteckningar tillhopa motsvarande det nya lånebeloppet, att gälla med förmånsrätt näst efter de till säkerhet för de tre tidigare lånen redan avlämnade inteckningarna. En förutsättning för lånet bör givetvis vara, att ifrågavarande omändringsarbeten utföras väsentligen på sätt och i den omfattning de sakkunniga förordat, dock med de jämkningar, som från Kungl. Maj:ts sida kunna medgivas.

Bland bestämmelserna för 1926 års lån — liksom bland de beträffande de för 1929 års lån stadgade villkoren — finnes, såsom av det föregående framgår, föreskrift därom att vederbörande lån må gå i avräkning å den blivande köpeskillingen, för den händelse staten skulle vilja övertaga

anstalten. Den köpeskillning, som staten därvid skulle hava att erlægga, har fixerats till 500,000 kronor, för vilket belopp staten skulle äga övertaga egendomen Hall jämte åkerbrukskolonien samt döda och levande inventarier, därvid dock undantaget det för Hågakolonien avsedda jordbruksområdet med därå uppförda byggnader. I betraktande av den stegring av värdet å anstaltens byggnader, som genom av föreningen — ehuru med hjälp av statslån — nedlagda kostnader kommer att uppstå på grund av de nu ifrågavarande ändringsarbetenas utförande, synes det billigt att, såsom från föreningsstyrelsens sida under hand ifrågasatts, den sålunda bestämda köpeskillningen i någon mån höjes. Med ledning av den gjorda uppskattningen av de byggnadskostnader, som icke böra anses motsvara normalt underhåll, synes denna höjning av köpeskillningen skäligen böra uppskattas till 50,000 kronor, vadan den totala köpeskillningen skulle komma att uppgå till 550,000 kronor. En förutsättning för att detta belopp skall gälla vid en framtida överlåtelse bör givetvis vara, att anstaltens byggnader då befinnas vara väl underhållna.

Även beträffande det nu förordade lånebeloppet å högst 75,000 kronor torde böra föreskrivas, att det skall gå i avräkning å den sålunda bestämda köpeskillningen. Därest hela lånebeloppet 75,000 kronor skulle av föreningen tagas i anspråk, skulle det sammanlagda lånebelopp, som skall gå i avräkning på köpeskillningen, komma att uppgå till 525,000 kronor. Därvid är emellertid att märka att, enligt vad jag inhämtat, föreningen av det år 1929 beviljade lånebeloppet hittills blott uttagit 75,000 kronor; om ändring ej sker härutinnan, skulle alltså avräkningsbeloppet bliva 500,000 kronor.

Riksdagens medgivande torde böra inhämtas till den nu förordade beräkningen av köpeskillningen. I händelse av bifall härtill bör stadgande därom intagas bland villkoren för det nu förordade lånebeloppet samt ändring ske i villkoren för 1926 och 1929 års lån.

Vad härefter angår styrelsens begäran om *hyresbidrag* kan jag i motsats till statskontoret icke finna skäligen anledning att beträffande förevarande lånebelopp beräkna detta bidrag efter andra grunder än de hittills tillämpade. Oavsett storleken av det lån, som av föreningen kommer att lyftas för utförande av omändringsarbetena och varå föreningen skall hava att erlægga ränta, synes i anslutning till det nyss sagda och med hänsyn till vad i ärendet förekommit det belopp, varå hyra skall beräknas, böra fastställas till 50,000 kronor. Jag föreslår alltså, att föreningen utöver redan utgående hyresbelopp — tillhoppa (8,750 + 24,500) 33,250 kronor — erhåller ytterligare understöd i nu nämnda hänseende med 3,500 kronor för år räknat, motsvarande 7 % å beloppet 50,000 kronor. Sistnämnda bidragsbelopp torde liksom övriga till skyddshemmet utgående hyresbidrag böra utbetalas halvårsvis i förskott, första gången den 1 juli 1930, dock att bidraget intill dess elevhemmet Holmia efter omändringen tagits i bruk torde böra utgå allenast efter 5 % eller efter 2,500 kronor för år.

Såsom framgår av det föregående, har föreningsstyrelsen förutsatt, att den ändrade användningen av Hågakolonien icke i huvudsak skall föranleda rubb-

ning av de villkor, som enligt överenskommelsen den 12 juni 1925 äro fästade vid det av föreningen uppburna statslånet å 125,000 kronor. Denna uppfattning delar jag. I anslutning härtill skulle *ersättning för obelagd plats* inom Hågakolonien även efter genomförande av det föreliggande förslaget utgå med 700 kronor för år räknat.

Häruöver har styrelsen emellertid begärt liknande ersättning även i avseende å de blivande 30 vårdplatserna inom elevhemmet Holmia, i detta fall i form av gottgörelse med 500 kronor för år för varje icke belagd plats. Statskontoret grundar sin eriuran mot denna framställning på den omständigheten, att det här icke vore fråga om nybyggnad, avseende utökning av anstaltens lokaler. Med anledning härav vill jag påpeka, att dylik ersättning, som för närvarande i olika former utgår till ett flertal anstalter såväl inom skyddshemsverksamheten som utom densamma, icke i första hand utgör gottgörelse för byggnadskostnader eller dylikt utan främst avser att i händelse av minskad beläggningsfrekvens garantera vederbörande anstalt att till de allmänna omkostnader, som äro väsentligen oberoende av det befintliga elevantalet, erhålla ett visst bidrag, i den mån dylika kostnader belöpa på de lediga platserna. Anordningen avser sålunda att möjliggöra uppställandet av en hållbar driftskalkyl vid anstalten. Med hänsyn härtill och då jag finner det av styrelsen begärda beloppet skäligt, vill jag förorda styrelsens förslag i nu anförda hänseende. Ersättningen torde böra utbetalas från det till skyddsuppfostran anvisade förslagsanslaget, dock först sedan elevhemmet Holmia blivit fullt iordningställt och tagits i bruk. Då detta icke torde kunna ske förrän tidigast den 1 juli 1931, lärer av här ifrågavarande anledning någon ökning i belastningen å detta anslag under nästa budgetår icke vara att förvänta. Den obetydliga belastningsökning, som skulle följa av bifall till förslaget om höjd hyresersättning, synes icke behöva verka rubbning av det för nästa budgetår äskade anslagsbeloppet.

Samtliga ändringar, vilka i huvudsaklig anslutning till av mig här tillstyrkta förslag kunna finnas erforderliga i avseende å de bestämmelser om lån och statsbidrag m. m., som finnas uti tidigare överenskommelser med föreningen, torde det böra ankomma på Kungl. Maj:t att vidtaga. Därvid torde det måhända för överskådlighetens skull bliva lämpligt att sammanföra de äldre bestämmelser, som alltjämt skola gälla, och de nu förordade bidrags- och lånevillkoren i en ny överenskommelse mellan Kungl. Maj:t och föreningen.»

Skyddshemmet åkerbrukskolonien Hall — den enda nu befintliga centralanstalt för sådana vanartade gossar, som avses i 43 § 2 och 3 mom. i lagen om samhällets barnavård — har, såsom av utredningen i ärendet framgår, vid upprepade tillfällen lämnats understöd av staten på olika sätt.

Kungl. Maj:ts nu framlagda förslag är, såsom statsrådsprotokollet utvisar, föranlett av viss ifrågasatt omläggning av skyddshemmets organisation i avseende å förläggningsanordningar och yrkesutbildning vid hemmet. I sam-

manhang härmed har ock frågan om arten och antalet av erforderliga befattningar vid anstalten varit föremål för behandling.

Med instämmande i departementschefens uppfattning om nödvändigheten av en omläggning i förenämnda hänseenden, därest anstalten skall kunna fylla sin uppgift, har utskottet funnit den nu framlagda planen härutinnan lämplig och sålunda av beskaffenhet att kunna godtagas.

Såsom av statsrådsprotokollet framgår, medför planen ifråga, bland annat, den fördelen, att om stegrat platsbehov i framtiden skulle uppstå, detta kan tillgodoses utan nya mera genomgripande omläggningar. Utskottet får i anledning härav framhålla vikten av att i samband med den föreslagna omorganisationen av anstalten de nu å statens uppfostringsanstalt å Salbohed för sinnesslöa gossar intagna bildbara sinnesslöa elever, som åtnjuta undervisning, må kunna beredas utrymme å Hall, där redan nu en del dylika elever finnas intagna. Härigenom skulle ju statsverket uppnå den fördelen att för framtiden icke behöva upprätthålla särskild undervisningsverksamhet å Salbohed för det ringa antal sådana elever, som tillhöra denna anstalts klientel.

Mot vad som föreslagits i avseende å omorganisation av vissa befattningar, kompetensvillkor, avlöningar och yrkesutbildning, har utskottet icke funnit anledning till erinran.

Vidkommande frågan om de ekonomiska konsekvenserna av en omorganisation av skyddshemmet har utskottet ansett, att, med hänsyn till dels de svårigheter i ekonomiskt hänseende, som, enligt vad utredningen giver vid handen, upprepade gånger mött föreningen till minne av Konung Oscar I och Drottning Josephina under de senaste åren, och dels nödvändigheten av ifrågavarande omläggning, staten även vid detta tillfälle bör träda hjälpande emellan.

Vad beträffar den form, i vilken en hjälp från statens sida bör lämnas till de ifrågasatta byggnadskostnaderna, har utskottet efter övervägande kommit till den uppfattningen, att understöd bör — liksom vid andra tillfällen, då det gäller hjälp åt anstalten under de senare åren — beredas föreningen såsom lån mot säkerhet av inteckningar i föreningens egendom. Till det härutinnan framlagda förslaget har utskottet funnit sig böra giva sin anslutning. Vad angår villkoren för lånet och storleken av den vid statens eventuella övertagande av anstalten stipulerade köpeskillingen, biträder utskottet Kungl. Maj:ts förslag.

Då utskottet ej heller haft något att erinra mot vad Kungl. Maj:t i övrigt föreslagit riksdagen, får utskottet alltså hemställa,

att riksdagen må medgiva

a) att från det ordinarie förslagsanslaget till skydds-
fostran må till föreningen till minne av Konung Oscar I och
Drottning Josephina utgå *dels* hyra för de för elever avsedda
byggnaderna vid skyddshemmet åkerbrukskolonien Hall, *dels*
bidrag till avlöningar åt vissa befattningshavare vid skydds-
hemmet, *dels ock* ersättning för icke belagda platser därstädes,

allt i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet den 14 februari 1930 förordade ändrade grunder;

b) att återstoden, 75,000 kronor, utav det lån å 200,000 kronor, som 1925 års riksdag beviljat nämnda förening för uppförande av vissa elevbyggnader vid skyddshemmet, må, i den mån så erfordras, användas i huvudsaklig enlighet med vad i sagda statsrådsprotokoll tillstyrkts; samt

c) att i samband därmed förut fastställda villkor såväl för nyssnämnda lån som ock för de lån, som av 1926 och 1929 års riksdagar beviljats föreningen, må ändras väsentligen i enlighet med vad i statsrådsprotokollet förordats.

Stockholm den 23 maj 1930.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius, A. C. Lindblad, J. L. Widell, Olof Olsson, O. Bergqvist, J. Nilsson* i Malmö, *C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *E. J. G. Rosén, K. V. Rydén, E. A. Lundell, J. Clemedtson* och *K. A. W. Björck*;

från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *A. Wiklund* i Brattfors, *C. R. Jansson* i Falun, *S. Bengtsson* i Norup, *L. J. Carlsson-Frosterud, A. Å:son Törnkvist* i Karlskrona, *J. Olofsson* i Digernäs, *S. Persson* i Fritorp, *P. C. Jonsson* i Eskilstuna, *G. Persson* i Falla, *F. V. Sandwall* och *J. E. Andersson* i Ovanmyra.
